

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Ebriosi Bachanalia celebrantis filius monstrificus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nunciavit. Nam Iob, cùm dixisset: *Egrediuntur quasi gre-* Iob 21. 11.
ges paruuli eorum, & infantes eorum exultant iustibus, subiecit,
Tenent tympanum & citharam, & gaudent adsonitum organi. Du-
cunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. O quàm
 sunt miseri isti, quàm infelices pedes eorum! qui non de saxo sa-
 liunt, sed de Mundo in sepulchrum, de sepulchro in infernum.

Non motu tantùm, sed forma quoque, neque vno dun-
 taxat membro, sed pluribus alij fuere in monstrum (vel sua,
 vel parentum culpa) deformati. Baccharach oppidum est in
 ipsa Rheni ripa, inter Confluentiam & Moguntiam situm.
 Aiunt, olim *Bacchi aram*, ob vini ibi nascentis præstantiam
 fuisse nominatum. Ibi homo degebat mortalium & immorta-
 lium contemtor, cuius deus venter, templum popina, patro-
 nus cantharus. Hic Anno Domini 1595. die 14. Martij, ipsa
 Dominica quinquagesimæ, ne moris sui obliuisceretur in cau-
 ponam se coniecit, vsque ad vomitum potaturus, lusus vsq;
 ad paupertatem. Vxor, postquam eum è domo elapsum ami-
 sit, facilè coniecit, vbi locorum quærendus esset. Quia igitur
 partui vicina, verita est, ne totum peculium puerperio suo
 imminenti necessarium abliguriret maritus, secuta eum roga-
 re, & mitibus verbis monere cœpit, vt tandem finem impone-
 re comestationibus, & secum redire domum vellet antè,
 quàm omnia degularet. Ebrios faciliùs est ducere, quàm
 ebriosos. Hinc & iste non satiatus, facessere vxorem, & in
 malam rem ire iussit; monere pergentem & jam accensius ob-
 loquentem, verberibus abegit, iussitque eum viuo suo malo
 dæmone, quem in vtero gereret, quiq; illi in partu, pro Lu-
 cina futurus sit, domum, vnde malum pedem attulerat, rebi-
 tare. Ni parèret, se gladium suum illi capulo tenus in ventrè
 immerfurum. Illa verò: Eia, inquit, mi vir, Ergone ego
 viuum in vtero gero dæmonem! Esto igitur. Nec plura locu-
 ta, acerbè lachrymans ad ædes suas reuersa est, relicto inter-
 edones & combibones aleatoresque marito. Vix domi appu-
 lerat, cùm dolores partus sensit; siue quòd iniuriæ acerbitas,
 siue quod diuina vindicta, siue vtrumque, partum ante tempus
 maturauit. Vocatur obstetrix, adsunt vicinæ mulieres, editur

VIII.
 Ianfon. l. 3.
 lib. 12. p. 184.
 & Michael
 Iffelt. l. 12.
 Mercurij
 Gallobelg.
 Anno 1595.

in lucem factus! ô qualis, quàm horribilis! quamque prodigiosus! Anteriore superioreque parte homini, inferiore posterioraque; parte per omnia serpenti similis. Trahebat autem post se caudam tribus vlnis longam diuersicoloribus maculis variegatam. Hoc tam horrendum monstrum; tanquam stello Cereris, non diutiùs vixit, quàm quoad munere suo perfectum esset. Munus autem erat, non tantum formidinem injicere ijs qui aderam, & (velut olim curiosæ illæ

Quid, lib. 5.
Met.

Idem, lib. 2.
Met.

Erichthonium prolem sine matre creatam,

Infantemq; vident, apporrectumq; draconem.)

Monstrum bifforme conspexerant; verum etiam ut reducem ex hospitio parentem pro merito plecteret, ostenderetq; quàm sint imprecationes efficaces, redeuntibus per iugulum auctoris, unde malè exierunt, Diris. Phæax igitur ille, cum libidinem suam potando ludendoq; satis expleisset, vino & somno plenus domum rediit. Vix ingressus est cubile, in quo & puerpera, & partus iacebat, & ecce monstrum recens natum instar falconis in eum illatum est, horrificèq; sibilans hominem caudæ suæ spiris implicatum, venenosis ictibus, eum in modum, pupugit flagellauitq;, ut toto corpore tuberibus pleno, paulo post infelicem animam priùs, quàm crapulam exhalaret. Coniuge defuncto, puerpera quoque extincta est. Sed & monstrum viuere desijt, quo Deus puniuit viri in prægnantem uxorem inclementiam & crudelitatem; ut alij discant & linguam frænare, cohibereq; ab imprecando; & manum abstinere à coniuge vterum ferente, quam si percutiunt, duos percutiunt, quorum saltem alterum oportet esse innocentem. Quid enim potest peccare infans nõdum natus? & tamen cum matre sua verberatur. Profectò si verba malè precantia ad illam vsque in aluo iacentem penetrant; longè certius verbera illuc penetrabunt, & calces, quibus in matrem ariebat pater, non iam ebriosus, sed furiosus.

IX.

Inter omnia monstra, res est monstróssima peccatum. Quid ergo mirum, si monstris puniatur? Minatus est hoc dudum Deus, cum diceret: *Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis. Consumantur fame, & deuorabunt eos*

aut